

Bayer Zsolt: A padló

2016 február 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

„Padlóra küldi a harmadik gyerek a családokat” – üvölt a cím a Népszabadságban.

Egy ilyen címhez pedig üt?s tartalom is dukál. Úgyhogy meg is találják a Népszabadságnál „Anitát”, aki a második gyermekét várja, és aki így fakad ki az ember alatti min?ség legnagyobb gyönyör?ségére: „Negyvenmillióért sem vállalnám be a harmadikat”, s tudják, miért nem? Mert „a harmadik gyerek életünk teljes újratervezését igényelné” ? hát azért.

S hamar el?kerül a Népszabadság rothadásnak indult agyaiból a varázsszó: a kétszer tízmilliós otthonteremtési támogatás lesz „a Fidesz frankhitele”.

Tekintsünk el attól az apróságtól, hogy a most a lehet? legnegatívabb összefüggésbe helyezett frankhitelt annak bevezetésekor nemhogy nem támadta, de egyenesen imádta a Népszabadság. Ennél sokkal fontosabb, ami az „érvei” között el?kerül.

Figyeljék például ezeket a mondatokat:

Aki anélkül vállal újabb gyermeket, hogy átgondolná, ez mivel jár, évtizedekre tereli korlátok közé az életét. Pedig egy gyermek – még ha harmadik is – felnevelése a tízmillió forint többszörösébe kerül – hangzik el egyre több szakmai beszélgetésen. – Nagyon kockázatos dolog a házasság elején meglév? gyerekvágyakra szerz?dést kötni, ráadásul úgy, hogy nem nézzük meg az „apró bet?t”. Hiszen egy válás után katasztrofális helyzetbe jut mindkét fél, vagy a nem teljesült gyermekvágyak esetén, amikor súlyos büntet?kamatokkal kell visszafizetni a pénzt, amire nem biztos, hogy futja a használt lakás árából. Ez kísértetiesen hasonlít a frankhiteles eladósodáshoz – mondta a Magyar Narancsnak Szikra Dorottya társadalomtudós.”

Húúúú…. Nézzük akkor sorjában!

Ha nem gondolom át, mivel jár a gyerek, évtizedekre korlátok közé terelem az életem. Micsoda zseniális felismerés! Ehhez tényleg társadalomtudósnak kell lenni. És tessék mondani, ha átgondolom, akkor mi van? Akkor nem terelem korlátok közé az életem? Vagy átgondolom, és akkor nem vállalok gyereket. Se egyet, se többet, mert minek is vállalnék korlátokat, hiszen modern vagyok, és amúgy is megmondják a kretén társadalomtudósok, hogy mit hogyan csináljak.

„Nagyon kockázatos a házasság elején meglév? gyerekvágyakra szerz?dést kötni” – szól a másik zseniális megállapítás. És tényleg, hogy úgy van! De gondoljuk csak kicsit tovább! Ha egyszer ennyire kockázatos a házasság elején bármire is szerz?dést kötni, akkor minek egyáltalán házasságot kötni? Hiszen úgyis jön a válás, jönnek a gondok, meg a feleség is „öregecskedni” fog – felejtsük el ezt az egész házasságosdit, ezzel együtt pedig sokkal egyszer?bb és könnyedebb lesz elfelejteni a gyerekvállalást is. Hiszen egy gyerek felnevelése „a tízmillió forint többszörösébe kerül”, azt a sok pénzt pedig költhetjük mindenféle másra is, új rucira, kocsira, meg a kib…tt társadalomtudósok fizetésére…

Szikra mellé hamar talál a Népszabadság egy Adlert is, a Juditot a GKI-t?l, aki jól megtámogatja a Szikra-féle parádés gondolatmenetet:

„A még gyermektelen fiatal házaspárokat nagy társadalmi felel?tlenség beleugrasztani rögtön három gyermek vállalásába, hiszen nincs tapasztalatuk a reális döntéshez. Pedig, ha »nem teljesítenek«, az súlyos következményekkel jár. Életüket kés?bb ellehetetlenítheti, ha rendkívül rövid határid?vel kellene visszafizetni a támogatás összegét – mondta Adler Judit. Úgy véli: – A demográfiai helyzet javulásához az életszínvonal általános növekedése, a családok lét-, vagyon- és jogbiztonságának növekedése és a kiszámíthatóság szükséges.”

Persze, „felel?tlenség”, meg „nincs tapasztalatuk a reális döntéshez”. És hogy kell tapasztalatot szerezni? Várni kell úgy negyvenéves korig, addigra hátha eld?l az egzisztenciális helyzet, meg az élettapasztalat is szépen kikerekedik – csak már gyereket nem lehet szülni bazmeg, igaz, Adler? Eddigi tapasztalatainkból pedig egy dolgot biztosan leszögezhetünk: ha a Szikra–Adler-tengely mentén élt volna az emberiség, akkor már réges-régen kihal. Ami önmagában talán nem is lett volna olyan nagy baj, elnézve ezt a mai végeredményt…

De ne felejtsük el ezt a kitételt sem: „A demográfiai helyzet javulásához az életszínvonal általános növekedése” szükségeltetik, legalábbis egy Adler szerint.

Remek meglátás.

Kérdés persze, hogy egy kétszer tízmillió forintos támogatás miért is nem emeli az általános életszínvonalat? Az is kérdés, miért kapott nyilvános idegrohamot minden társadalomtudós meg Adler akkor, amikor szerényen meg merték jegyezni néhányan, hogy talán azoknak a társadalmi rétegeknek, amelyek egy gyereket is képtelenek tisztességesen felnevelni, talán nem kellene ötöt-hatot-nyolcat szülniük. Akkor ezek a társadalomtudósok meg Adlerek rasszizmust és nácizmust kiáltottak. Most, hogy a kormány húszmillióval támogatja a gyerekvállalást, felel?sségr?l meg korlátok közé szorítottságról pofáznak.

De – és ez a lényeg! – ha az általános életszínvonal emelkedése a demográfiai problémák megoldása, akkor tessék mondani, miért nem hajlandó szaporodni a világ leggazdagabb fele, mégpedig sehol sem! Miért 0,5 a termékenységi mutató Alsó-Szászországban, és miért nem szülnek a n?k gyereket Németországban, Olaszországban és sehol sem, ahol fehér emberek élnek?

Azért, mert a fehér rasszból kiveszett az egyik legalapvet?bb ösztön, a fajfenntartás ösztöne. És kiveszejtésében oroszlánrészt vállaltak a társadalomtudósok meg az Adlerek.

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló